

значаються законодавством, та за їх підсумками вживати заходів до усунення небезпечних і шкідливих для здоров'я виробничих факторів;

- розробляти і затверджувати положення, інструкції, інші акти з охорони праці, що діють у межах підприємства (далі - акти підприємства), та встановлюють правила виконання робіт і поведінки працівників на території підприємства, у виробничих приміщеннях, на будівельних майданчиках, робочих місцях відповідно до нормативно-правових актів з охорони праці, забезпечувати безоплатно працівників нормативно-правовими актами та актами підприємства з охорони праці;

- здійснювати контроль за додержанням працівником технологічних процесів, правил поведінки з машинами, механізмами, устаткуванням та іншими засобами виробництва, використанням засобів колективного та індивідуального захисту, виконанням робіт відповідно до вимог з охорони праці.

Виконання роботодавцем вимог законодавства з охорони праці стосовно реалізації своїх обов'язків щодо забезпечення прав працівників на безпеку дозволить попередити травматизм на підприємстві.

Література

1. Закон України «Про охорону праці» [Електронний ресурс] / Верховна Рада України – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2694-12> (дата звернення 23.02.2019). – Назва з екрана.

ЕТАПИ ОЦІНЮВАННЯ ВИРОБНИЧИХ РИЗИКІВ

Яценко А.Ю., Масалова Ю.В.

Науковий керівник – Данова К.В., канд. техн. наук, доцент

Ризикорієнтований підхід є пріоритетним напрямом у зниженні виробничого травматизму, професійних захворювань та аварій на підприємствах України. В основу цього підходу покладено механізм оцінювання ризику, який забезпечує [1]:

- розуміння потенційних небезпек і впливу їх наслідків на досягнення встановлених цілей організації;
- отримання інформації, необхідної для прийняття рішень;
- розуміння безпеки і її джерел;
- ідентифікацію ключових чинників, що формують ризик, уразливих місць організації і її систем;
- можливість порівняння ризику з ризиком альтернативних організацій, технологій, методів і процесів;
- обмін інформацією про ризик і невизначеності;
- інформацію, необхідну для ранжирування ризику;

- запобігання нових травмонебезпечних випадків на основі дослідження наслідків інцидентів, що вже відбулися;
- вибір способів обробки ризику;
- відповідність правовим і обов'язковим вимогам;
- отримання інформації, необхідної для обґрунтованого рішення про прийняття ризику відповідно до встановлених критеріїв;
- оцінку ризику на всіх стадіях життєвого циклу системи.

При проведенні аналізу небезпек, яким підлягають працівники, кожна організація має можливість зрозуміти уразливі місця робочих місць, технологічного обладнання чи виробничого процесу, що дає змогу сформувати базу для розробки альтернативних рішень щодо попередження зростання рівня травматизму та зниження його наслідків у разі реалізації небезпеки.

Крім того, даний підхід передбачає вивчення невизначеності, рівень якої впливає на процес управління ризиками.

Отримання кількісних чи якісних характеристик ризику потребує подальшого ранжирування з метою з'ясування першочерговості завдань щодо зниження ризиків, що мають бути впроваджені керівництвом. У подальшому повинний здійснюватися постійний моніторинг внутрішнього та зовнішнього середовища стосовно виникнення нових загроз, а також виконуватися оцінка ефективності заходів, що реалізовані за результатами ризикорієнтованого підходу.

Література

1. ДСТУ ІЕС/ISO 31010:2013 Керування ризиком. Методи загального оцінювання ризику (ІЕС/ISO 31010:2013, IDT). – К.: Мінекономрозвитку України, 2015.

ЗАКОНОДАВЧІ ОСНОВИ ОХОРОНИ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Поета Ж.П., Рябовол А.М.

Науковий керівник – Данова К.В., канд. техн. наук, доцент

Стаття 3 Конституції України [1] наголошує, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. У основному документі нашої країни зазначено, що кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом (ст. 43 [1]). Дані положення Конституції підкреслюють важливість завдань щодо забезпечення безпеки людини та її захисту від впливу небезпечних та шкідливих факторів.

Необхідність вирішення питань, пов'язаних із попередженням травматизму та захворювань, зазначається у Законі України «Про охорону праці» [2], який визначає принципи державної політики у сфері охорони праці, серед яких основними є: